

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urto/3/2014
Identifikačné číslo spisu:	9014899177
Dátum vydania rozhodnutia:	28.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Libor Duľa
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9014899177.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Libora Duľu a sudcov JUDr. Petra Krajčoviča a JUDr. Ing. Antona Jakubíka v trestnej veci odsúdeného Y. U. pre trestné činy profesionálnej krádeže podľa §§ 15, 127, 130 prvý prípad Trestného zákonníka Rakúskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. apríla 2014 v Bratislave o odvolaní odsúdeného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 30. januára 2014, sp. zn. 2 Ntc 8/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného Y. U. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej len krajský súd) rozhodol o uznaní a výkone na území Slovenskej republiky rozsudku Krajského súdu Wiener Neustadt, sp. zn. 36 Hv 27/12p zo 16. mája 2012 a o čiastočnom uznaní a výkone rozsudku toho istého súdu sp. zn. 43 Hv 39/12d z 23. augusta 2012 v spojení s rozsudkom Vrchného krajského súdu Viedeň, sp. zn. 20 Bs 503/12k z 22. januára 2013, tak ako je to v napadnutom rozsudku uvedené a v jeho odôvodnení vysvetlené (teda z hľadiska trestov ide o celkovo trest odňatia slobody v trvaní 32 mesiacov). Pre výkon trestu (trestov) zaradil krajský súd Y. U. podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odsúdený dvoma podaniami (z 18. februára 2014 a zo 14. apríla 2014).

V nich uvádza odvolacie námietky s obsahom, ktorý je popísaný v nasledujúcej časti tohto odôvodnenia, ktorá sa aj s uplatnenými námietkami vysporiadava.

Najvyšší súd preskúmal odvolanie podané v zmysle § 15 ods. 5 zák. č. 549/2011 Z. z., použitého ako podklad pre napadnuté rozhodnutie.

Podstatná argumentácia odvolateľa smeruje proti okolnostiam obvyklého pobytu alebo preukázateľných rodinných, sociálnych alebo pracovných väzieb na území Slovenskej republiky v zmysle § 4 ods. 1

písm. a/ zák. č. 549/2011 Z. z. v znení zák. č. 344/2012 Z. z.

Tieto okolnosti, argumentované v napadnutom rozhodnutí trvalým pobytom odvolateľa v Bratislave (ktorý je ním v odvolaní namietaný ako len administratívny a fakticky spochybnený), sú však irelevantné, resp. ďalej ich skúmať by bolo nadbytočné.

Je totiž potrebné použiť (v odôvodnení napadnutého rozsudku necitované) ustanovenie písm. b/ naposledy označeného ustanovenia (§ 4 ods. 1 písm. b/ zák. č. 549/2011 Z. z.), podľa ktorého sa rozhodnutie členského štátu vykoná (možno ho vykonať), ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, a ak

b/ odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, ale po výkone trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody má byť vyhostený na základe rozhodnutia vydaného v súdnom konaní alebo správnom konaní na územie Slovenskej republiky.

Takým (naposledy uvedeným rozhodnutím vydaným v správnom konaní) je rozhodnutie Bundespolizeidirektion Wiener Neustadt z 1. júna 2012, uvedené v osvedčení na č.l. 4 spisu a označené aj na č.l. 10 ods. 1 napadnutého rozsudku.

K ďalším okolnostiam uvedeným v podaní z 18. februára 2014:

- Obvinený mal mať ustanoveného obhajcu, nakoľko je vo výkone trestu odňatia slobody v Rakúsku:

Ide o vykonávacie konanie (súd Slovenskej republiky primárne nerozhoduje o vine a treste a ak by dotknutý rozsudok neuznal, ním uložený trest sa vykoná v celom rozsahu v Rakúskej republike). V takom prípade musí mať obvinený obhajcu, len ak by súd rozhodoval na verejnom zasadnutí (§ 38 ods. 1 Tr. por.) a za tohto predpokladu len vtedy, ak by bol vo väzbe (ods. 1 písm. c/ naposledy označeného ustanovenia).

Okolnosti, že v prípade rozhodovania o uznaní a výkone rozhodnutia podľa zákona č. 549/2011 Z. z. nejde o povinnú obhajobu nasvedčuje i ustanovenie § 15 ods. 4 tohto zákona, podľa ktorého sa rozhodnutie o tom, či sa rozhodnutie členského štátu uzná a vykoná, doručuje obhajcovi len v prípade, ak bol obhajca zvolený.

- Námetka, že trest mal byť pri rozhodovaní o uznaní a výkone rakúskeho rozhodnutia odsúdenému znížený, nakoľko trest v trvaní 22 mesiacov mu bol v Rakúskej republike uložený ako „súhrnný a úhrnný“, čím sa slovenský súd nezaoberal:

Odsúdenému boli uložené dva samostatné tresty, pričom v druhom prípade ide o recidívu, po predchádzajúcom prvom odsúdení. Reálne trestov sú v odôvodnení rozsudku krajského súdu prehľadne popísané.

- Odsúdený žiadal o doručenie rozsudku do vlastných rúk, nakoľko spochybnil predchádzajúce doručenie:

V tejto otázke bolo odsúdenému opätovným doručením napadnutého rozsudku vyhovené. Po opätovnom doručení nasledovalo odvolacie podanie odsúdeného zo 14. apríla 2014.

V dôsledku týchto okolností je potrebné odvolacie námietky v celom rozsahu považovať za nedôvodné.

Pokiaľ ide o ostatné z hľadiska zákona relevantné okolnosti, odvolací súd v plnom rozsahu odkazuje na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktoré nie je potrebné duplikovať ani doplniť.

Preto bolo odvolanie Y. U. výrokom tohto uznesenia zamietnuté ako nedôvodné podľa § 29 zák. č.

549/2011 Z. z. v znení zák. č. 344/2012 Z. z. a v nadväznosti na toto ustanovenie podľa § 518 ods. 4 veta druhá Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.